

INTEGERRIMVS VIR NON
est optimus magistratus.

QVæritur, innocuus vita, virtutibus auctus,
Moribus egregijs, pietatis nomine præstans,
Contulis ad munus cur sic videatur ineptus?
In promptu causa est, facilis responsio constat.
Nam qui virtutis fuerit tam castus amator,
Malit vt euerfam patriam, raptosque penates,
Templaque diuorum subiectis ignibus vri,
Quàm sibi virtutis nomen, famamque negari:
Sit licet innocuus vita, sit cultor honesti,
Integra sit, nullo volataque crimine fama:
Non tamen vt præsit reliquis populumq; gubernet,
Dum sanctus nimis esse velit, satis aptus habetur.
Tarquinius omnes, nomenque, genusque perosi,
Vnius ob noxam iuuenis fatumque nefandum,
Romani, patrijs pullos è finibus, arcent.
Hoc licet iniustum, fuit hoc tamen vtile factum,
Ob nati facinus, fratresque patremque necare.
Integer vt Brutus vir non sit, Consul habetur
Optimus, & claro, quo cretus sanguine, dignus:
Dum mallet patriam sartam rectamque tueri,
Nomina quàm sibi multa dari, titulosq; superbos
Propter virtutem, qua non discesserit vnguem.
Optauit Fabius timidus cunctator haberi,
Dum patriam lento possit defendere bello,
Quàm bellatoris celebrari nomine fortis,
Et patriam sibi sentire pericula Martis,
Quid dubitas ergo virtuti indicare bellum,
Dum patriæ fines hostis seruentur ab ense?
Cura tibi maior patriæ, sit charior illa,
Quàm nomen titulis auctum, tumidumq; superbis.
Quem latet infamis Cleopatra libidine turpi?
Huius quis nescit venerem cum Cæsare fœdam?
Et tamen à multis Cleopatraz nomen amatur,
Quòd se Cæsareo potius permisit amori,
Et passa est famam maculari crimine fœdo,
Quàm patria sœuis vastata Cæsaris armis,
Annis se castam dici, scribique futuris.

CONCLUSIO

*Integer, innocuus, virtutum numine tectus,
Dum cupit æternis mandari nomina chartis,
Virtutemq; suam potius volitare per orbem,
Quàm laesa fama, tutam seruariet urbem:
Nomine Prætoris, non est, vel munere dignus.*

MINOR EST AQUARVM
Quàm terra moles.

Flumina, Neptunus qui nutu tollit ad astra,
Et mare, vel verbo, turbatum comprimit, vno,
Se licet æquories iactet violentus in vndis,
Et præ se dominos terrarum spreuerit omnes
(Pace tamen tanti si fas sit dicere regis)
Imperium pelagi minus est, quàm terrea moles,
Et magis hanc paruis conclusum finibus, ambit.
Nam si spectemus Borealis flumina partis,
Et mare per gelidum currensque fluensq; Bootem:
(Vnde ferunt fluctus primum manare marinos)
Æquora sunt numero pauca, & sunt gurgite parua,
Nec quæ terrænas moles æquare valebunt.
Quòd si fortè Noti lustrabis flumina sæui,
Et mare nimbofi turgescens flatibus Austri:
Maius est istis, terræ, quàm pondus aquarum
Oris, & vasti superantes flumina montes:
Adde quod est nusquam flumen tam corpore latum,
Mille quod excedat passus bis gurgite binos:
At patet immensum tellus diffusa per orbem,
Finibus angustis nec circumscribitur vsquam.
Quòd si quis pontum dicat magis esse profundum,
Terrea quàm moles, & in hoc superariet illam,
Cum terram, mundi centrum fateamur haberi,
Sub quo, nil poterit conclusum serpere aquosum,
Qui fieri poterit pontum magis esse profundum?
Dixit Aristoteles, Australes æquoris vndas,
Omnibus ex alijs vndis, magis esse profundas:
Et tamen has legimus siccitas æquoris vndas,
A Memphi ad montes quos Aethiopes coluere.
Per mare Pamphiliz, Pellæus duxerat agmen,
Insignis iuuenis, peditum, quod non potuisset,
Gurgite si fluere (perhibetur vt) vnda profundo.
Errabant multum veteres, falsique fuerunt,
Dum statuunt temere, quòd non didicere peritè,
Oceanum latis effusum currere campis:
Fluctibus & terræ maiorem condere partem:
Postera, nam multum dum res perquireret ætas,
Esse videt siccam, vestitam frondibus altis.
Montibus excelsis, & lætis frugibus aliam,
Immensam spatiis, maiorem parte reperta,
Quàm veteres, vndis, terram statuere latentem.
Corpus vt humanum, non vno semine constans,
Continet humorem, terrena mole, minorem:
Sic mundi maior pars est, quæ sicca virescit,
Quàm quæ cæruleis latet abdita terra sub vndis.

CONCLUSIO

*Gurgite qui vastam terram circumfluit humor,
Multo mole minor terra, quam cingit, & ambit.*